Baráth Endre

Jászberény, 1888. augusztus 8. – Jászberény, 1955. március 21.

Római katolikus, kisparaszti családból származott. Jászberényben elvégezte a mezőgazdasági szakiskolát. 4 kat. holdon gazdálkodott. 1930-ban lépett be a Független Kisgazdapártba, a párt Szolnok vármegyei szervezetének elnöke lett. 1930-tól 1944-ig részt vett Jászberény város képviselő-testületének munkájában. Indult az 1939-es országgyűlési választásokon, de a jászapáti egyéni kerületben
nem
kapott elég szavazatot, s nem jutott be a Jász-Nagykun-Szolnok vármegyei listán sem. 1944 decemberétől Jászberény delegáltjaként az Ideiglenes Nemzetgyűlés tagja. 1945. január elejétől 1945. december elejéig Szolnok vármegyei főispánja. 1945. november 4-től 1948. április 26-ig nemzetgyűlési, illetve országgyűlési képviselő, előbb Heves és Nógrád-Hont vármegyei választókerületben, majd a Jász-Nagy-Szolnok megyei választókerületben jutott mandátumhoz. 1945 áprilisáig az FKGP Szolnok vármegyei, majd 1946–1947-ben Jászberény városi szervezetének elnöke; 1946. szeptember 10-től a párt országos intézőbizottságának tagja. 1947. június 9-től a párt képviselőcsoportjának elnöke. 1947. június 21-től 1948. április 17-ig az FKGP Politika Bizottságának tagja. 1947. október 18-tól 1948. február 2-ig a Tejtermelők és Tejszövetkezetek Országos Központja igazgatója. 1948. február végén távozott a párt parlamenti frakciója éléről, majd 1948. április 15-én bejelentette: lemond képviselői mandátumáról. Ezt követően visszavonult a politikai élettől. Az ötvenes évek elején rendőri felügyelet alá helyezték. Jászberénytől délre, Portelek határában lévő földjén gazdálkodott haláláig.